

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ס"ב ע"א

פרשת נח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ס"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

לפני האלהים. אי בני נשא חטאן ארעא במה. אמר ליה בגין דכתיב כי השחית כל בשר את דרכו כמה דאתמר. כגוונא דא (ויקרא יח) ותטמא הארץ ואפקוד עונה עליה. אלא בני נשא חטאן ואי תימא ארעא במה, אלא עקרא דארעא בני נשא אנון. ואנון מחבלין ארעא והיא אתחבלת. וקרא אוכח דכתיב וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ.

תרגום לעברית

רבי יצחק היה מצוי לפני רבי שמעון. אמר לו פסוק זה [שאמרו] שכתוב ותשחת הארץ לפני האלהים. אם בני אדם חטאו - הארץ במה חטאה? אמר לו, משום שכתוב כי השחית כל בשר את דרכו, כמו שנאמר. כמו זה, (ויקרא יח) ותטמא הארץ ואפקוד עונה עליה. אלא בני אדם חטאו. ואם תאמר, הארץ במה? אלא עקר הארץ הם בני האדם, והם משחיתים את הארץ והיא נשחתת, והכתוב מוכיח, שכתוב וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ.

תא חזי, כל חטאי דבר נש כלהו חבלותא דיליה תליין בתשובה. וחטאה דאושיד זרעא על ארעא ומחבלא ארחיה ואפיק זרעא על ארעא, מחביל ליה ומחביל ארעא. ועליה כתיב, (ירמיה ב) נכתם עונך לפני. וכתיב ביה (תהלים ה) כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע. בר בתשובה סגי. וכתיב, (בראשית לח) ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יי ומיתהו יי והא אתמר.

תרגום לעברית

בא ראה, כל חטאי האדם כלם, השחתתם תלויה בתשובה. והחטא של שופך זרע על הארץ ומשחית דרכו ומוציא זרע על הארץ - משחית אותו ומשחית את הארץ, ועליו כתוב (ירמיה ב) נכתם עונך לפני, וכתוב בו (תהלים ה) כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע. פרט לתשובה גדולה. וכתוב (בראשית לח) ויהי ער בכור יהודה רע בעיני ה' ומיתהו ה', והרי נתבאר.

טקסט הזוהר

אמר ליה אמאי דאין קודשא בריך הוא עלמא במיא ולא באשא ולא במלה אחרא. אמר ליה רזא הוא דהא אנון חבילו ארחייהו בגין דמיין עלאין ומיין תתאין לא אתחברו דכר ונוקבא כדקא יאות. ומאן אלין מיין עלאין בינה. ומיין תתאין מלכות. ה"א עלאה ה"א תתאה. וכד אנון מחבלין, אסתלק י"ו דהוא דכר, ואשתאר ה"א בה"א (ומיין במיין. מאן אנון דחבילו ארחייהו, כגוונא דא מיין דכורין ונוקבי. ועל דא אתדנו במיא במה דאנון חבו. ומיין הוו רתיחן ופשטו משכא מנייהו כמה דחבילו ארחייהו במיין רתיחן. דינא לקבל דינא. הדא הוא דכתיב) נבקעו כל מעיינות תהום רבה, הא מיין תתאין. וארובות השמים נפתחו דא מיין עלאין. מיין עלאין ותתאין.

אמר לו, למה דן הקדוש ברוך הוא את העולם במים ולא באש ולא בדבר אחר? אמר לו, סוד הוא, שהרי הם השחיתו דרכם בשביל שמים עליונים ומים תחתונים לא התחברו זכר ונקבה כראוי. [ומי הם המים העליונים? בינה, ומים תחתונים מלכות, ה"א עליונה ה"א תחתונה, וכאשר הם משחיתים, נסתלק י"ו, שהוא זכר, ונשאר ה"א בה"א ומים במים]. מה הם השחיתו דרכם, כמו זה מים זכריים ונקביים. ועל זה נדונו במים, כמה שהם חטאו. והמים היו רותחים ופושטים מהם את העור, כמו שהשחיתו דרכם במים רותחים. דין כנגד דין. זהו שכתוב נבקעו כל מעינות תהום רבה. הרי מים תחתונים. וארפת השמים נפתחו - זה מים עליונים. מים עליונים ותחתונים.

טקסט הזהיר

רבי חייא ורבי יהודה הוו אזלי בארמא. ומטו לגבי טורין רברבן ואשכחו ביני טוריא גרמי בני נשא דהוו מאנון בני טופנא. ופסעו תלת מאה פסיען בגרמא חדא. תוואהו. אמרו היינו דאמרו חברנא דאנון לא הוו מסתפי מדינא דקודשא בריה הוא כמה דכתיב, (איוב כא) ויאמרו לאל סור ממנו ודעת דרכיה לא חפצנו. מה עבדו. הוו סתימין ברגליהו מבועי תהומא. ומיין נפקין רתיחן ולא יכילו למיקם בהו, עד דהוו נשמטין ונפלו בארעא ומיתין:

תרגום לעברית

רבי חייא ורבי יהודה היו הולכים בדרך, והגיעו להרים גדולים, ומצאו בין ההרים עצמות בני אדם שהיו מאותם בני המבול, ופסעו שלש מאות פסיעות בעצם אחת. תמהו. אמרו, הינו מה שאמרו חברינו שהם לא היו פוחדים מדין הקדוש ברוך הוא,

כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב (איוב כא) וַיֹּאמְרוּ לֹא־לָנוּ סוּר מִמֶּנּוּ וְדַעַת דְּרָכֶיךָ לֹא חִפְּצָנוּ. מָה עָשׂוּ? הִיוּ סוֹתָמִים בְּרַגְלֵיהֶם אֶת מַעֲיָנוֹת הַתְּהוֹם, וּמִים רְתוּחִים יוֹצְאִים וְלֹא יָכְלוּ לַעֲמֹד בָּהֶם, עַד שֶׁהָיוּ נִשְׁמָטִים וְנוֹפְלִים בְּאֶרֶץ וּמֵתִים.

טקסט הזהור

וַיֹּלֶד נָח שְׁלֹשָׁה בָּנִים וְגו'. אָמַר רַבִּי חֲזִיא לְרַבִּי יְהוּדָה תָּא וַאֲימָא לָךְ מְלִי דְשִׁמְעוֹנָא בְּהָא. מְתָל לְבַר נָשׁ דְּאָעִיל לְנוֹקְבָא דְמַעְרִיא (ד' א' איבא דמעהא) בְּזִמְנָא חָדָא. וְנִפְקִי תַרְיֵן אוֹ תַלְתָּא בְּנִין. (כל) חַד מִתְפָּרְשָׁא מֵאַחֲרָא בְּאַרְחוּי בְּעוֹבְדוּי. דָּא זִפְאָה וְדָא חֲזִיבָא וְדָא בִּינוֹנִי. אוּף הֶכָא נָמִי תַלְת קִטְרִי דְרוּחָא אֲזִלִּין וְשִׁטָּאן וְאַתְכִּלְיָן בְּתַלְת עֲלָמִין.

תרגום לעברית

וַיֹּלֶד נָח שְׁלֹשָׁה בָּנִים וְגו'. אָמַר רַבִּי חֲזִיא לְרַבִּי יְהוּדָה, בָּא וַאֲמַר לָךְ דְּבָרִים שֶׁשִּׁמְעָתִי בְּזָה. מִשָּׁל לְאָדָם שֶׁמִּכְנִיס לְנוֹקְבָה שֶׁמִּתְעַבֶּרֶת [ד' א' פרי מעיה] בְּפַעַם אַחַת, וַיֵּצְאוּ שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה בָּנִים. [כל] אֶחָד נִפְרָד מֵאַחַר בְּדַרְכּוֹ בְּמַעֲשָׁיו. זֶה צָדִיק וְזֶה רָשָׁע וְזֶה בִּינוֹנִי. אִף גַּם כָּאן שְׁלֹשָׁה קִטְרִים שֶׁל רוּחַ הַחַיִּים וְשִׁטִּים וְנִכְלָלִים בְּשְׁלֹשָׁה עוֹלָמוֹת.

טקסט הזהור

תָּא חֲזִי, נִשְׁמָתָא נִפְקָאִת וְאָעִיל בֵּין טוֹרִי פְּרוּדָא וְאַתְחַבֵּר רוּחָא בְּנִשְׁמָתָא. נַחֲתִית לְתַתָּא אַתְחַבֵּר נִפְשׁ בְּרוּחַ וְכָלְהוּ (אזלי ד' א' נחתין) וּמִתְחַבְּרִין דָּא עִם דָּא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה נִפְשׁ וְרוּחַ כָּלִילִין דָּא עִם דָּא. נִשְׁמָתָא שְׂרִיא בְּאַרְחוּי דְּבַר נָשׁ. (והאי) וְהִיא מְדוּרָא טְמִירָא דְלֹא אַתִּידַע אַתְרָהּ.

תרגום לעברית

בָּא רָאָה, נִשְׁמָה יוֹצֵאת וְנִכְנָסֶת בֵּין הָרִי פְּרוּד, וּמִתְחַבֶּרֶת הָרוּחַ בְּנִשְׁמָה. יוֹרֶדֶת לְמַטָּה, מִתְחַבֶּרֶת הַנֶּפֶשׁ בְּרוּחַ, וְכָלֶם [הולכים ד' א' יורדים] וּמִתְחַבְּרִים זֶה עִם זֶה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, נִפְשׁ וְרוּחַ כְּלוּלִים זֶה עִם זֶה. הַנִּשְׁמָה שׁוֹרָה בְּדַרְכּוֹ שֶׁל בֶּן אָדָם, [וזה] וְהִיא

טקסט הזוהר

אֶתָּא בַּר נָשׁ לְאַתְדַּכָּאָה, מְסִייעִין לִיה בְּנִשְׁמָתָא קֳדִישָׁא וְדַכָּאן לִיה וּמִקְדָּשִׁין לִיה וְאַקְרִי קְדוּשָׁא. לֹא זָכָה וְלֹא אָתִי לְאַתְדַּכָּאָה, תְּרִין דְּרָגִין פְּתִיחִין דְּאַנּוּן נֶפֶשׁ וְרוּחַ בֵּיה. נִשְׁמָתָא קֳדִישָׁא לִית בֵּיה (סִיוַעַא דְּלַעִילָא וְדָא כְּפּוּם אֲרַחִיָּה). וְלֹא עוֹד אֶלָּא דָּאִי יִסְתַּאב מְסַאבִּין לִיה. וְסִיוַעַא דְּלַעִילָא אַעֲדִיו מִינִיָּה. מִכָּאן וְהִלָּאָה כָּל חַד לְפּוּם אֲרַחִיָּה.

תרגום לעברית

בָּא בֶּן אָדָם לְהִטָּהֵר - מְסִייעִים לוֹ בְּנִשְׁמָתָהּ קְדוּשָׁה וּמִטְהָרִים אוֹתוֹ וּמִקְדָּשִׁים אוֹתוֹ וְנִקְרָא קְדוּשָׁא. לֹא זָכָה וְלֹא בָּא לְהִטָּהֵר - שְׁתֵּי דְרָגוֹת פּוֹתְחִים, שֶׁהֵם נֶפֶשׁ וְרוּחַ בּוֹ. אֵין בּוֹ נִשְׁמָה קְדוּשָׁה [סִיוַעַא שְׁלִמְעֵלָה, זוֹה כְּפִי דְרַכּוֹ]. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שְׁאֵם יִטְמָא - מְטַמְּאִים אוֹתוֹ. וְהַסִּיוַעַא שְׁלִמְעֵלָה מְסִירִים מִמֶּנּוּ. מִכָּאן וְהִלָּאָה כָּל אֶחָד לְפִי דְרַכּוֹ.

טקסט הזוהר

תּוֹסַפְתָּא קְטוּרִי רַמְאִי, דְּקִסְטוּרִי דְּהוּסְטָרָא (ס"א דַּהּוּא סְטָרָא) אֲנִן פְּתִיחִין עֵינִין פְּתִיחִין אוּדְנִין. קָל מִן קָלִיא נְחִית מַעִילָא לְתַתָּא. מִתְבַּר טוּרִין וּטְנִרִין. מָאן אֲנּוּן דְּחָמָאן וְלֹא חָמָאן. אֲטִימִין אוּדְנִין. סְתִימִין עֵינִין. לֹא חָמָאן וְלֹא שְׁמַעִין לֹא יִדְעִין בְּסִכְלָתָנּוּ, חַד דְּכִלִּילָא בְּתִרִין בְּגוּוּיָהּ. דְּחִיין לִיה לְבָר.

תרגום לעברית

קְטוּרִים רַמִּים שֶׁל הִיכְלֵי הַהִיכָלוֹת [שֶׁל אוֹתוֹ צַד] אֲנּוּ פְּתוּחֵי עֵינַיִם, פְּתוּחֵי אָזְנַיִם. קוֹל מִהִקּוּלוֹת יוֹרֵד מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה, מְשַׁבֵּר הָרִים וּסְלָעִים. מִי הֵם שְׁרוּאִים וְלֹא רוּאִים? אֲטוּמֵי אָזְנַיִם, סְתוּמֵי עֵינַיִם, לֹא רוּאִים וְלֹא שׁוֹמְעִים, לֹא יוֹדְעִים בְּשִׁכְלָא, אֶחָד שְׁכָלוֹל בְּשִׁנַּיִם בְּתוֹכָם. דּוּחִים אוֹתָם הַחוּצָה.

אָנוֹן מִתְדַבֵּקוֹן בֵּין (ס"א ביה) בְּאֲנוֹן תִּרִי, חֵד אוֹמָנָא דְאוֹמָנָא לָא שְׂרִיא (ס"א שוויין)
בְּגוֹוִיָּהּ. לָא עָאֲלִין בֵּין סְפָרִי קְדִישִׁין. כָּל אָנוֹן דְאוֹמָנָא דָא לָא

הם נִדְבָקִים בֵּין [ס"א בן] בְּאוֹתָם שְׁנִים, הָאֶחָד אֲמֵן הָאֲמָנִים לָא שׁוֹרָה [ס"א שמים]
בְּתוֹכָם. לָא נִכְנָסִים בֵּין סְפָרִים קְדוּשִׁים. כָּל אֱלוֹ שָׁל אֲמֵן זֶה לָא שׁוֹרָה בְּתוֹכָם, לָא
נִכְתְּבוּ בְּסֵפֶר הַזְכָּרוֹנוֹת וְנִמְחִים מִסֵּפֶר הַחַיִּים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים סט) יִמְחוּ מִסֵּפֶר
חַיִּים וְעַם צְדִיקִים אֵל יִכְתְּבוּ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.